

«واکاوی ساختارشناسی نقاشی حضرت علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم مربوط به دوره قاجار»

الهه پنجه باشی ، ❁ دانشیار گروه نقاشی ، دانشکده هنر ، هیات علمی دانشگاه الزهرا س، تهران ، ایران

Elahe Panjehpashi, ❁ Corresponding Author, Associate Professor Department of Painting,

Faculty of Art, Alzahra University, Tehran, Iran

e.panjehbashi@alzahra.ac.ir

2025.19432.1849mte./10.22034 (DOI)

تصویرگری شیعی گستره وسیعی از مضامین عام ولایت را دربرمی گیرد. حضرت علی ع یکی از مهم ترین شخصیت جهان اسلام و به ویژه تشیع است و ابعاد شخصیتی بسیار گسترده ای دارد که این امر در دوره قاجار در راستای تمسک حاکمان برای تایید حکومت خویش و هنرمندان در راستای نمایش باورهای دینی گروه خورده بود. هدف از این پژوهش شناخت ساختاری نقاشی شمایی حضرت علی ع و حسنین ع و شیعی نگاری اثر استاد ابراهیم در یک نقاشی مربوط به دوره قاجار است. **سئوالات پژوهش** مولفه های شیعی در ساختار و محتوای نقاشی حضرت علی ع و حسنین ع چگونه به تصویر درآمده است؟ **روش تحقیق** این پژوهش با تمرکز بر چگونگی بازنمایی حضرت علی ع و حسنین ع در نقاشی اثر استاد ابراهیم ملقب به مجموع الصنایع هنرمند دوره قاجار انجام شده است. این پژوهش از ماهیت کیفی برخوردار بوده و به توصیف و تطبیق نشانه های شمایی در آن پرداخته می شود. ماهیت داده ها کیفی و به روش توصیفی تحلیلی صورت پذیرفته و روش جمعآوری اطلاعات کتابخانه ای (اسنادی) است. **نتایج** درانتهای این پژوهش مشخص می شود واکاوی ویژگی های بصری هنر دوره قاجار در زمینه شمایل نگاری در این اثر شناخته شده در حراج کریستیز سبک و اجرای شیعه نگاری در این تصویر را مشخص می کند. محمد ابراهیم هنرمند اثر در این اثر درکنار نوشته خود سعی داشته ارادات خویش را به آستان علی ع نشان دهد و از عناصر نمادین برای نمایش این ارادت در تصویر استفاده نماید. بررسی ها نشان می دهد این هنرمند با ایجاد فضای قاب مانند در تصویر و آشنایی با کارکرد آن به سامان دهی فضای تصویر پرداخته و در عمق نمایی از شهرکوفه در پیش زمینه بازنمایی کرده است. بزرگ نمایی مقامی درسه پیکره اجرا شده و هرپیکره دارای هاله ای منتشره از نور هستند

واژگان کلیدی:

دوره قاجار،

نقاشی،

هنر شیعی

و شمایل نگاری،

علی ع،

حسین ع.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

مقدمه

مذهب و مضامین مورد تاکید آن یکی از متغیرهای تاثیرگذار در هنر دوره قاجار بوده که بخش مهمی از آثار هنری را به خود اختصاص داده است. تمایلات دینی و باورهای مذهبی با کیفیت های تصویری و استفاده از عناصر نمادین برای نمایش ارادات هنرمندان و حامیان در دوره قاجار مدنظر بوده است. باوجود گرایشات شیعی در مقاطع مختلف تاریخی، مضامین و عناصر باورهای شیعی در نقاشی دوره قاجار تجلی نموده و باعث حضور شمایل نگاری بخصوص در دوره قاجار شده است. انعکاس مضامین و وقایع مختلف با شیعه نگاری و مبحث ولایت علی ع و حسنین ع تحولات اساسی در زمینه تصویرسازی مضامین مذهبی در دوره قاجار بوده که دراندازه های مختلف و با تکنیک های متنوع دیده می شود. با توجه به وابستگی نقاشی و همراهی آن با فضای هنری و فرهنگی دوره قاجار این تصاویر بسیار زیباتر از دوره های گذشته و به صورت مستقل تصویرگشته است. دراین دوره هنرمندان یا حامیان شیعی عناصر شیعی را به صورت نمادین به کاربرده اند. درپایان این پژوهش می توان و مطالعه این تنها اثرهنرمند درچارچوب نقاشی های شمایلی دوره قاجار پرداخت. درنگاه نخست به مطالعه این نقاشی و ساختار آن پرداخته و سپس ویژگی های نمادین آن به شکل خاص می تواند راهگشای معنای اثر دراین بحث باشد. **هدف فرعی پژوهش** بررسی عناصرتصویر و پرداختن به معنای نمادین شیعی در جای جای اثر است که نشان از اتصال عناصر تصویر و همبستگی اجزای آن دارد. **سئوالات فرعی پژوهش** مولفه های شیعی در محتوای اثر چگونه به تصویر درآمده و هنرمند چگونه آگاهانه در لایه های زیرین و معنایی اثر از آن بهره برده است؟ **ضرورت و اهمیت** باتوجه به اهمیت شمایل نگاری در دوره قاجار این اثر شاخص این دوره که تاکنون به عنوان پژوهشی مستقل موضوع پژوهش نبوده انتخاب و ساختار و عناصر نمادین آن به بررسی گذاشته می شود. این نقاشی از لحاظ شیوه طراحی و سبک نقاشی و مفاهیم نمادین به کاررفته بیانگر ویژگی های مذهبی دوره قاجار است و تاکنون مورد پژوهش قرار نگرفته لذا ضرورت پژوهش حاضر را نشان می دهد.

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی و درحیطه پژوهش های کیفی است و براساس مطالعه تابلوی نقاشی حضرت علی ع و حسنین ع اثر محمدابراهیم مجمع الصنایع به عنوان جامعه آماری پژوهش حاضر انجام شده است؛ این تابلو درحراج کریستیز درسال ۲۰۱۵ به شماره Lot5885536 معرفی شده و هنرمند آن محمد ابراهیم ملقب به مجمع الصنایع و متعلق به دوره قاجار است. جمع آوری اطلاعات به روش اسنادی و با ابزار فیش برداری و بارگیری نسخه های اینترنتی تصویر انجام شده است. روش نمونه گیری هدفمند با بررسی معنای تصویری اثر انتخاب شده است. دلیل انتخاب این اثر داشتن مضمون پنهان و نهفته در نقاشی شیعی و مذهبی دوره قاجار است. درپژوهش حاضر ابتدا به معرفی نقاشی مورد بحث پرداخته شده و سپس مضامین آن مورد

مطالعات تاریخی جهان اسلام

بررسی قرار گرفته است و داده های استقرایی برای رسیدن به تحلیل مضامین به کاررفته در جامعه آماری پژوهش تجزیه و تحلیل و نتیجه پژوهش حاصل شده است.

پیشینه تحقیق

تاکنون تعدادی از پژوهشگران هنر به موضوع شیعی نگاری حضرت علی ع و حسنین ع در دوره قاجار پرداخته‌اند؛ درمجموع توجه محققین بیشتر به موضوعات مذهبی دوره متمرکز بوده و به معناشناسی نقاشی‌های مذهبی به صورت نمادین با این مضمون پرداخته نشده و به این نقاشی خاص علیرغم اهمیت اشاره‌ای نشده است. در ادامه به معرفی این پژوهش‌ها پرداخته می‌شود.

مقالات: سلیمی نمین و گودرزی و نامورمطلق (۱۴۰۱) در مقاله‌ای با عنوان «شمایل خانه گمشده؛ تمثال حضرت علی ع در زمره جواهرات سلطنتی ناصرالدین شاه» که برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول بوده است شمایل‌های نقاشی شده روی جواهرات را مورد بررسی قرار داده است. دهقان‌زاده و دیگران (۱۳۹۷) در مقاله‌ای با عنوان «شمایل‌نگاری دینی در هنر بودائی» به شمایل‌نگاری‌های مذهبی پرداخته است ولی این امر در هنر بودایی مورد پژوهش بوده است. لعل شاطری و دهکردی (۱۳۹۴). در مقاله‌ای با عنوان «بررسی تحلیلی تصاویر التزام امام حسین در محضر حضرت علی ع (با تکیه بر نقاشی‌های رنگ و روغن دوره قاجار)» به نقاشی‌های شمایل‌شناسی شیعی پرداخته‌اند. کوثری (۱۳۹۰) «هنر شیعی در ایران» به هنر شیعی در ایران پرداخته است. چلیپا و دیگران (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «تأملاتی درباره موضوعات ملی و مذهبی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای» به نقاشی مذهبی و قهوه‌خانه‌ای در ایران پرداخته است. افروغ (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «مضامین و عناصر شیعی در هنر صفوی با نگاهی به هنر قالی بافی، نگارگری و فلزکاری» به شیعی نگاری دریافته‌ها در دوره صفوی پرداخته است. افشاری و دیگران (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی روند نمادگرایی شمایل‌ها در نگارگری اسلامی از منظر نشانه‌شناسی» به شمایل‌نگاری‌های مذهبی پرداخته و آن را از منظر نشانه‌شناسی مورد بررسی قرار داده است. افهمی و دیگران (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان «نقاشی و نقاشان دوره قاجار» به نقاشی مذهبی دوره قاجار پرداخته است. نصیری (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان «رویکرد شمایل‌نگاری و شمایل‌شناسی در مطالعات هنری» به شمایل‌شناسی در هنر مسیحیت پرداخته است. افشاری (۱۳۸۶) در مقاله‌ای با عنوان «خیالی نگاری پایه‌گذار شمایل‌نگاری به مفهوم امروزی» به شمایل‌نگاری مذهبی در شیعی نگاری پرداخته است. حقیقی (۱۳۸۶) در مقاله‌ای با عنوان «جستاری در تعزیه و تعزیه نویسی در ایران» به تعزیه پرداخته و هنر شمایی و دینی را نیز مورد بررسی قرار داده است. **کتاب:** سریع القلم (۱۳۹۸) در کتابی با عنوان «اقتدارگرایی ایرانی در عهد قاجار» به اقتدار حاکمان دوره قاجار پرداخته و تفکر مذهبی و استفاده از شمایل‌های دینی از این منظر را مورد بررسی قرار داده است. آژند (۱۳۸۵) در کتابی با عنوان «نمایش در دوره صفوی» به ریشه‌های نمایش و تعزیه در ایران دوره صفوی پرداخته که اشاره به ادامه آن در دوره قاجار دارد. بلوکباشی (۱۳۸۳) در کتابی با عنوان «تعزیه خوانی حدیث قدسی مصایب در نمایش آیینی» نمایش‌های آیینی و شیعی را در هنر تعزیه مورد بحث و بررسی قرار داده است. بلوکباشی (۱۳۷۵) در کتابی با عنوان «قهوه‌خانه‌های ایران» به قهوه‌خانه‌های ایران و برگزاری تعزیه در آن پرداخته است. با مطالعه ادبیات و سوابق پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که مقالات و کتب مربوط به این زمینه پژوهشی کم بوده و این زمینه، علی‌رغم اهمیت هنری و تاریخی و مذهبی آن مورد غفلت واقع شده است. درمجموع می‌توان نتیجه گرفت که مقالات و کتب مربوط به این زمینه تصویری دینی و این اثر در ارتباط با هنر کم بوده و بیشتر مستندات مروری بر منابع هنری یا دینی است که در غالب آن‌ها نویسنده خود را مصروف یافتن ریشه‌های تاریخی کرده که در نوع

مطالعات تاریخی جهان اسلام

خود ارزشمند است اما حق مطالب درمورد هنر تصویری شمایل نگاری ادا نمی‌کند. درانتها ذکر این نکته ضروری است که نسخه نقاشی مورد استفاده نگارنده درمقاله حاضر درحراج کریستیز ۲۰۱۵ معرفی شده درسایت این حراج موجود است و بارگیری تصویر آن اینترنتی بوده است.

نقاشی شمایی از حضرت علی ع و حسنین ع در دوره قاجار

نقطه مرکزی مساله شیعیان مجموعه ای از اعتقادات کلیشه ای در برابر اندیشه سنتی سنی است که بسیاری از آن ها از اسطوره وحدت امت برخاسته اند. درچارچوب اتحاد، مکتب تشیع انشعاب اصلی ناگواری در اسلام است انشعابی که بسیار زود هنگام رخ داد و به همین دلیل تزلزلی بزرگ پدید آورد (فولر و فراک، ۱۳۸۴: ۲۱۶). شیعه در لغت به معنای پیرو است و در اصطلاح به کسانی گفته می شود که جانشینی پیغمبرص راحق اختصاصی خانواده رسالت می دانند و در معارف اسلام پیرو مکتب اهل بیت هستند (خرمی، ۱۳۸۶: ۱۷). مذهب تشیع همه ابعاد زندگی اجتماعی پیروان را تحت تاثیر قرار داده است. تاثیر تشیع به خاطر غلبه بعد عرفانی آن در هنر ایرانی نمایان تر است. انعکاس این امر در هنرهای مختلف پدیدار شده است (عنصری، ۱۳۸۳: ۸۵). بنابراین می توان نماد دینی را این گونه تعریف کرد: به کلیه شخصیت ها، اعمال، اشیا و مکان ها، زمان های مقدس که همگی در نزد پیروان ادیان مختلف مقدس شمرده می شوند و از احترام و جایگاه ویژه ای برخوردارند و با آداب و رسوم اجتماعی پیوند خورده است نماد گفته می شود (ناعمی، ۱۳۸۸: ۱۲۹). مبانی تفکر شیعی، آبخشور هنر شیعه نگاری است. هنر اسلامی زبان گویای اعتقادات دینی است. رابطه اسلام و هنر تشیع، رابطه جز و کل است. «آثار به جای مانده از هنر دوره قاجار، از نظر شیوه اجرا و درک مفهوم زیبایی شناسی موجودیتی نوین به هنر ایران در این دوره داده است. از سده یازده ه.ق به دلیل برخورد ایران با هنر و فرهنگ غرب، استفاده از رنگ و روغن روی بوم در بین هنرمندان ایرانی مرسوم شد. حضور اندیشه های هنرمندانه جدید، مفهومی جدید متأثر از هنر غرب به هنر این دوره موجودیت و اعتبار جدیدی می بخشد. اندیشه ای که از نظر فرم، صورت، مضامین و نوآوری، در عناصری چون صور انسانی و پیکر نگاری نمود می یابد. دید زیبایی شناسی و نگرش هنرمندان نقاش دوره قاجار دیده می شود (جعفری جلالی، ۱۳۸۲: ۲۳). شمایل نگاری دینی، فصلی از هنر قدسی بوده و برای تصویر سنت های دینی تبلیغی، آیینی، دیده می شود (دهقان زاده و دیگران، ۱۳۹۷: ۲۷). در آمیختگی باورهای توده مردم با اسطوره های مذهبی آنان و تلفیق با باورهای شیعی را می توان در تصاویر عامیانه نقاشی شده در بقاع متبرکه، نقاشی های مذهبی، تصاویر تعزیه و نقاشی های قهوه خانه ای و نظیر آن دیده می شود (کوثری، ۱۳۹۰: ۱۳). بررسی و ارزیابی شمایل نگاری آثار منتخب، نشان از تأثیر مکاتب تصویرگری زمان های گذشته در نمونه های مورد بحث دیده می شود. این آثار که نشانگر جلوه های هنر دینی در هنر ایرانی به شمار می روند، حکایت از ظهور و بروز این سنت تصویری در دوره قاجار داشتند. پرداختن به مضامین شیعی از جمله مواردی است که پیوند عمیق هنر و مذهب در این دوره را نشان می دهد. مطالعه آثار این دوره، نشانگر حاکمیت نسبتاً طولانی شاهان قاجار، آرامش نسبی سبب شد تا ایرانیان با آزادی بیشتری بتوانند اعتقادات شیعی خود را تصویر کنند (حسینی، طاووسی، ۱۳۸۵: ۵۹). از ابتدای دوره صفوی، روضه خوانی برای ترویج تشیع اسلامی مبدل شد. تا قبل از آن در قرون اولیه اسلامی، مناقب خوانی در ایران رواج داشت و نه روضه خوانی، مناقب خوانی ذکر اوصاف و سجایای پیشوایان دینی بود (قزوینی، ۱۳۳۱: ۴۰۲). فرآیند به عمومیت رساندن مناسک مذهبی شیعی

مطالعات تاریخی جهان اسلام

به صورت گسترده در دوره صفوی آغاز و در دوره قاجار تکمیل و ادامه یافت (کرکی، ۱۳۴۹: ۲۴۲). در دوره صفویه؛ ایل قاجار در حفاظت از سرحدات ایران نقش مهمی ایفا کرد و وفاداری خود را نسبت به دربار صفوی نشان داده بود. در اکثر جنگ های این دوره، ایل قاجار مساعدت می کرد ضمن اینکه ایل قاجار و صفویه قرابت نژادی بایکدیگر داشتند. شاه طهماسب دوم برای آنکه بتواند بر شورشیان غلبه کند از فتحعلی خان قاجار کمک طلبید که باعث سرکوبی همه شورشیان شد (سریع القلم، ۱۳۹۰: ۶۳). جد و جهد قاجار برای کسب قدرت، سومین تکاپوی پیاپی برای ایجاد نظم و نسق سیاسی به سبک و روال دولت صفوی بود. آقامحمدخان از شکست های پیشینیان خود درس های مهمی در اداره امور حکومت آموخت. وی ماهیت همکاری ایلی را درک کرده و همین امر او را قادر ساخت تا راه دراز و خونین از چادرهای اردوی قاجار را در استرآباد تا به کاخ گلستان در تهران را هموار کند. آقامحمدخان در طول حیاتش منازعاتی را در داخل طایفه به چشم دید که پیش از این نیز خاندان های فرمانروای قبلی را از پای درآورده بود. از این رو منتهای کوشش خود را به کارگرفت تا همه مخاطرات بالفعل و بالقوه ای را در درون و برون خاندان قاجار را تهدید می کرد از میان بردارد. باباخان پسر برادر و ولیعهد او که بعدها فتحعلی شاه (۱۲۱۲-۱۲۵۰ ه.ق) نامیده شد سود برنده اصلی اقدامات آقامحمدخان بود (امانت، ۱۳۹۸: ۴۰). حکومت صفوی با تاکید بر عناصر فرهنگ ایرانی و مذهب تشیع، موجب تداوم فرهنگی ایرانی قبل از اسلام و فرهنگ مذهبی ایران در دوره اسلامی شد (کبیری، ۱۳۸۹: ۸۵). در هنر شیعه نگاری دوره صفوی، گوش سپردن به روضه سیدالشهدا ع، کربلا نامه و یا هرگونه مرثیه، مقتل نامه و تماشای شمایل نگاری و تعزیه ها ها اعمالی عبادی محسوب می شدند که می توانستند مشتاقان را به واسطه قوه تخیل به سرزمین کربلا برده و به عبادت وا دارند. شاهان صفوی بنیان حکومت خود را بر پایه نیروی اندیشه های مذهبی بنیان نهاده و این دوره اوج و تثبیت مناسک مذهبی تشیع در ایران بود (حقیقی، ۱۳۸۶: ۱۳). وضعیت مذهبی هنرمندان تحت حمایت حاکمان ایرانی باعث شد، یکی از شیوه های هنر تصویرگری در ایران شمایل نگاری یا تمثال سازی از چهره ها و زندگی قهرمانان ایرانی در واقعه های اسطوره ای و افسانه ای و تاریخی بوده است. شمایل نگاری در ایران همواره در دوره های متعدد، رواج داشته و صورتگری بیشتر دینی-مذهبی رواج یافت. تاریخچه شمایل نگاری شیعی در ایران، در همراهی با سیاست دینی رقم خورده است. سیاست و دیگر تحولات جامعه بر روی سبک و سیاق آثار تأثیرگذار بوده است (حسینی، طاووسی، ۱۳۸۵: ۵۹). شمایل نگاری مذهبی به احتمال زیاد در دوره صفوی و پس از رسمی شدن مذهب تشیع در زمان شاه اسماعیل (۹۳۰-۹۰۷ ه.ق) در میان مردم ایران به طور چشمگیری تکثیر و به صورت شمایل نگاری روی نقاشی های دیوارنگاری، پرده های درویشی مصور کردن کتب مذهبی پدیدار شد. در این میان هنرمندانی که بیشتر از عامه مردم بودند، صورت انبیا و امامان و شهیدان کربلا، به خصوص سالار شهیدان امام حسین ع را روی پرده های بزرگ و کوچک نقاشی کرده و در دسته های عزاداری عاشورا به نمایش می گذاشتند تا عزاداران آن ها را ببینند (اقبال، ۱۳۱۳: ۷۰). حکومت های شیعی یا غیرشیعی در دوره های مختلف، تأثیراتی مستقیم در چگونگی عناصر و مضامین شیعی در هنر ایرانی اسلامی داشته اند. هرگاه شیعیان دچار محدودیت بودند عناصر و مضامین شیعی کمتر در نقاشی ها مصور شده و هرگاه حکومت در دست شیعیان بوده، این مضامین افزایش یافته اند. در برخی از دوره ها به ویژه آل بویه (۳۲۰-۴۴۷ ه.ق)، تیموری (۹۱۱-۷۷۱ ه.ق)، صفوی (۹۰۷-۱۱۴۸ ه.ق) و قاجار (۱۱۷۵ ه.ق-۱۳۰۴ خ) که حاکمان حمایت کننده تشیع بوده اند و یا مخالفتی با آن نداشته اند، شیعیان قدرت گرفته و عناصر شیعی حضوری پررنگ داشته

مطالعات تاریخی جهان اسلام

است (کوثری، ۱۳۹۰: ۷). در این زمان شاخه‌ای از نقاشی، با ویژگی‌های زیبایی‌شناسی نقاشی دوره‌ی قاجار با هویتی مستقل به صحنه ظهور رسیده و در کنار آن یکی از مهم‌ترین جلوه‌های هنرمذهبی، به نام نقاشی مذهبی شکل می‌گیرد (افشاری، ۱۳۸۶: ۳۸). شمایل‌نگاری مقدسین، براساس خیال و برداشت شخصی هنرمند بوده و نوعی خیالی‌نگاری است. خیالی‌نگاری، در ادبیات و دین، فرهنگ و باورها ریشه دارد، اولین پرده‌های مذهبی به شیوه خیالی‌نگاری در دوره آل‌بویه برای مراسم عزاداری سالار شهیدان، سپس در دوره صفوی و در زمان شاه اسماعیل اول پرده‌هایی از واقعه عاشورا نقاشی شده است (چلیپا و همکاران، ۱۳۹۰: ۷۰). شمایل‌نگاری ایرانی ویژگی‌های خاص خود را داراست، این ویژگی‌ها این هنر را از لحاظ مضمون، شیوه، جنبه تقدس آن از شمایل‌نگاری غربی جدا کرده است. شمایل‌های ایرانی جنبه مردمی داشته و هنر آن برخاسته از فرهنگ عامه و مردمی است و بن‌مایه‌های آن نمایانگر اندیشه و احساس ملی، قومی و مذهبی است (بلوکباشی، ۱۳۷۵: ۱۱). یکی از مهم‌ترین علل شکل‌گیری شمایل‌نگاری، گسترش یافتن متون و مضامین ادبی مربوط به ائمه بوده است، بسیاری از این شمایل‌نگاری‌ها که نشانگر واقعه‌ای بوده و همواره با پرده‌خوانی همزمان بوده است. منابع و متون نمایشی همچون تعزیه نیز نقشی به سزا در شکل‌گیری شمایل‌نگاری اسلامی تشیع داشته و در استقلال یافتن جایگاه خود در عرصه جهانی، تاثیرگذار بوده است (Marzolph, ۲۰۰۱, ۲۳۲). شمایل‌نگاری‌های شیعی از لحاظ مضمون، دربردارنده‌ی پیوند عمیق دین و هنر، تاریخ و فرهنگ ایرانی می‌باشند. این پیوند از بسیاری جهات، از تحولات اجتماعی تاثیر پذیرفته و این سنت که یک حوزه‌ی کاملاً متفاوت است و سعی دارد با نقش‌آفرینی در بناها، تابلوها و ... جلوه‌ای خاص از هنردینی را به مخاطب نشان دهد. هنرمندان همواره سعی داشته در این گونه آثار از نمادپردازی استفاده نمایند، یکی از این نمادهای مورد استفاده در آثار نقاشی شیعی، هاله‌ی مقدس در گرد سرافراد است، که معرف شخصیت مذهبی آنان است. ترکیب‌بندی مقامی یا سلسله‌مراتبی، یکی از روش‌های مورد استفاده هنرمندان در شمایل‌نگاری شیعی است. در این ترکیب‌بندی، سلسله‌مراتب یا جایگاه مکانی و زمانی یک فرد مذهبی را مشخص است. در ترکیب‌بندی مقامی، بزرگ‌تر از دیگران تصویر می‌شود. (نصیری، ۱۳۸۹: ۵۶-۶۰). شمایل‌نگاری‌ها براساس مضامین به صورت‌های شمایل‌های فردی و جمعی کار می‌شده‌اند. موضوعات شمایل‌های فردی عموماً مربوط به تصاویر ائمه مانند حضرت علی ع و حسنین ع و ... بوده‌اند. از جمله این موارد می‌توان به واقعه‌ی عاشورا، معراج حضرت رسول ع، شمایل پنج‌تن و ... اشاره نمود (افشاری، ۱۳۸۶: ۲۹). نقاشی شخصیت‌های مذهبی برای درک مفهوم دین توسط عامه مردم بود (افهمی و شریفی مهرجردی، ۱۳۸۹: ۲۹). دوره قاجار اوج نقاشی مذهبی قلمداد شده و تلاش شاهان قاجار برای اتحاد شیعیان و ادعای رهبری شیعیان جهان، با حمایت از مراسم و فعالیت‌های مذهبی همراه بود. حمایت مردم از این هنر نیز عامل دیگری برای رشد نقاشی مذهبی بود (پاکباز، ۱۳۷۹: ۱۴۸). نقاشی قاجار با تاثیر از نقاشی اروپایی، پیدایش نقاشی قهوه‌خانه‌ای بیشتر از گذشته باورها و حوادث تاریخی شیعی را به تصویر کشید (کوثری، ۱۳۹۰: ۱۶). نقاشی مذهبی جایگاه خود را در بین قشرهای مختلف مردمی نفوذ فراوان یافته بود. آثار نقاشی در بین مردم کوچه و بازار هم ارج و قربی داشت و در حقیقت نقاشی از دربار بیرون آمده و در بین مردم عادی رواج پیدا کرد (آزند، ۱۳۸۵: ۱۴۸). در زمینه شمایل‌نگاری شخصیت‌های مذهبی شیعیان و نمادهای مرتبط با آن همچون: استفاده از عناصر نمادین برای پوشش و سربند، به کارگیری شیوه‌ای خاص در طراحی چهره و اندام، پرداخت و رنگ‌آمیزی نمادین رنگ، استفاده از پرسپکتیو مقامی، عدم پرداخت چهره و اندام در فضایی میانه سطح و حجم‌نمایی دیده می‌شود.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

عنصر اولیه هاله نور در روند شکل‌گیری شمایل‌ها کم‌کم جای خود را به هاله منتشره داد و به‌عنوان نمادی اختصاصی برای متمایز کردن افراد مقدس در نقاشی‌های مذهبی تشیع به کار گرفته شد (افشاری و دیگران، ۱۳۸۹: ۴۳). علاوه بر مردم هنرمندان ایرانی و شیعه مذهب هم سعی کردند که اندیشه و تفکر عناصر شیعی و ارادت به خاندان پیامبر ص و ائمه اطهار و مخصوصاً علی بن ابیطالب ع و موضوعاتی همچون آیات و اسماء الهی، احادیث قدسی و نبوی، معراج پیامبر، شهادتین شیعه، صلوات کبیره یا چهارده معصوم، اشعار و ابیات ادبی در وصف ائمه اطهار ع به خصوص امام علی ع و امام حسین ع را که در حوزة تفکر شیعی بود در هنر و آثار هنری خود منعکس کنند (افروغ، ۱۳۹۰: ۲۵). نقاشی شمایلی ایرانی در دوره قاجار مورد استقبال مردم و دربار بوده و با قوانین تصویری مشخصی در نقاشی‌های مذهبی دیده می‌شود که به صورت نمادین و با هاله تقدس در نقاشی‌های شمایلی به کار می‌رفته است (پنجه‌باشی، ۱۴۰۲: ۵۵). دوره قاجار که اوج تصویرگری مذهبی تلاش حاکمان قاجار برای اتحاد شیعیان و ادعای رهبری جامعه شیعه با حمایت از فعالیت‌های فرهنگی-مذهبی و به موازات آن گرایش‌های مذهبی مردم افزایش یافت و مذهب به عنوان پایگاه قدرتمند اجتماعی مطرح شد (علی‌پور، ۱۳۹۴: ۲۸). شمایل‌ها و تصاویر ترکیبی از حضرت علی ع و حسین ع است. چنان که حضرت علی ع در نقطه کانونی و امام حسن ع در سمت راست و امام حسین ع در سمت چپ قرار می‌گرفته است. باتوجه به تاکید روایات مبنی بر محبت و احترام فوق‌العاده حضرت محمد ص برای حسین ع به نظر می‌رسد تصویرگران با توجه به این موضوع نگاهی ژرف مبتنی بر ارادت جامعه قاجار به حضرت علی ع ایشان را مورد توجه قرار داده و باتوجه به مکان قرارگیری فرزندان ایشان مساله امامت و جانشینی در تشیع را مطرح ساخته است (لعل شاطری، جعفری دهکردی، ۱۳۹۴: ۴۹۶). یکی از وجوه راهبردی قدرت شیعه برای تحقق آرمان امامت در ابعاد مختلف فکری، سیاسی و نظامی بوده است که در سیره امامان شیعه و نیز کنش و اعمال پیروان گفتمان امامت در قالب جنبش‌های سیاسی-نظمی داشته است. وجه مهم دیگر قدرت شیعه که آرمان امامت را به روش‌های دیگر پیگیری می‌کرده است انتشار ارزش‌ها و هنجارهای فکری، سیاسی اجتماعی شیعه در ساحت غیررسمی و خرد قدرت و زندگی روزمره بوده است (اکوانی، ۱۳۹۸: ۱۵۱). آنچه در تصاویر شمایل‌نگاری حایز اهمیت است حضور انسان‌گرایی و بزرگ تصویرکردن انسان در دوره قاجار و متأثر از نقاشی پیکرنگاری در این دوره است که بر نقاشی‌های شمایلی هم تأثیرگذار بوده و مورد توجه قرار گرفته است (پنجه‌باشی، ۱۳۹۹: ۵۳). اشیای هنری در دوره قاجار با مضامین شیعی و تصویرسازی روایت‌های دینی با تزیینات و نقوش مندرج در آن‌ها تأکیدی بر این امر است (پنجه‌باشی، الف، ۱۴۰۳: ۳۱۸). ماهیت و ساختار نقاشی شمایلی در دوره قاجار نگاهی قدرت‌مند به شیعه‌نگاری است که در این دوره آغاز می‌شود و کم‌کم هویتی مستقل با زیبایی‌شناسی خاص است (پنجه‌باشی، ب، ۱۴۰۳: ۵۰). یکی از اساسی‌ترین عناصر شکل‌دهنده نقاشی‌های شمایلی در دوره قاجار به لحاظ ساختاری و محتوایی بازنمایی سه شخصیت اصلی و نمایش آن با ترکیب بندی مثلثی و قرینه است که با قواعد زیبایی‌شناسی این دوره تنظیم شده و به صورت تک نسخه‌ای ارائه شده است. جایگاه اصلی نقاشی شمایلی در این دوره در نقاشی‌ها و جواهرات حایز اهمیت بوده و با تأثیرپذیری از آیین‌های دینی و عرفانی مصور شده است و با عناصر تجسمی به صورت تزیینی بازنمایی شده است. نمونه آرمانی حضرت علی ع و حسین ع با مقام‌نگاری به صورت قرینه در مرکز صفحه از سوی تصویرگران متأثر از باورهای عامیانه و روایات اسلامی و با دقت بر ظرایف و ریزه‌پردازی‌ها و تنوع رنگی ماهرانه با پس‌زمینه فضاهای معماری و طبیعت‌نگاری تصویر شده است ولی هدف اصلی آن القای باورهای مذهبی و سه شخصیت اصلی تصویر بوده است.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تحلیل آثار هنری با نقش مایه مایه علی ع و حسنین ع در دوره قاجار

نقاشی مذهبی در دوره قاجار، فرهنگ تصویری جدیدی را در عنوان و معنا با استفاده از عناصر شیعی خلق می کند. نفوذ فرهنگ غرب نقاشی این دوره را تحت تاثیر قرار داده و نقاشی شمایی از اهمیت ویژه ای با تاکید بر مضامین شیعه نگاری قرار می گیرد. این نقاشی های در عملکرد قرار گرفتن سه پیکره اصلی در تصویر، امام علی ع با پرسپکتیو مقامی در مرکز تصویر و بزرگتر از بقیه پیکره ها تصویر شده و دو پیکره کوچک و خردسال در دو طرف تصویر شده اند و معمولاً پیکری که سر او به طرف شمشیر ذو الفقار و مابین دو تیغه قرار دارد امام حسین ع امام سوم شیعیان است و به صورت نمادین اشاره به واقعه عاشورا اشاره دارد. حضور بدن در تصاویر، درکنش با دو پیکره اصلی و در دو طرف فرزندان دیده می شود. در بالای تصویر فرشتگان دیده می شوند و غالباً حیواناتی همچون شیر و آهو نیز در تصاویر شمایی قابل شناسایی است. شیر نماد حضرت علی ع و آهو نماد حسنین ع می باشند. نگاه حضرت علی ع نگاهی حاکی از قدرت و با نمایی مردانه تصویر شده است. این تصاویر شمایی مفاهیم متفاوتی را در هر تصویر در بر می گیرد ولی در پیوند میان عناصر تصویر بر شیعه نگاری و ادامه خلافت تاکید دارد و ورود به مبحث شایل نگاری با معانی درونی و نمادین در تصویر است. شمایل نگاری در این دوره به مثابه فرهنگ تصویری و دیداری جدید در این دوره است. مطالعه و تحلیل بدن سه پیکره اصلی، نشان می دهد هنرمندان در این دوره از تاثیر نشانه های تصویری آگاه بوده و سعی داشته اند با استفاده از آن آثاری را خلق کنند که مفهومی و معناگرا باشند. بدن سه پیکره اصلی و نحوه قرار گرفتن آن ها از این دوره به بعد یکی از مهم ترین تغییرات در نقاشی شمایی در این دوره است و دارای اهمیت ویژه ای در مطالعه تصاویر است. بازنمایی تصاویر ذکر شده در نقاشی شمایی اهمیت ویژه ای می یابد و دست خوش تغییراتی در فرم و مضمون می گردد. بنا به دلایل مذهبی چگونگی حضور بدن سه پیکره اصلی با تطابق با نقاشی های پیکرنگاری درباری قاجار مبتنی بر این است که پیکرها به نشانه های وابسته به محیط پیرامون تصویر وابسته بوده، درون آن قرار گرفته و معنا دار می شود. دیالکتیک بین سه پیکره اصلی و دیگر عناصر تصویر، فرهنگ، جایگاه و اهمیت سه پیکره اصلی تصویر بر مبنای علم نشانه شناسی را نشان می دهد. همه نقاشی های شمایی این دوره حامل پیام مذهبی و تاکید بر شیعه نگاری و خلافت است. کاربرد دیگر این آثار تزئینی بودن و به نوعی گویای اهمیت این تصاویر در شمایل نگاری مذهبی دوره قاجار و تکرار این تصاویر در هنرهای مختلف می باشد. در حقیقت می توان گفت این تصاویر به مثابه یک ابزار برای هدفی ایدئولوژیک در راستای تبلیغ مذهبی، ارادت و ارتباط سیاست و مذهب به کار می روند. هنر درباری قاجار سعی دارد بر مبنای مناسبات سیاسی از مذهب کسب مشروعیت کند و در این راستا به هنر مذهبی و شیعه نگاری وابسته است. مفهوم انسان در این نقاشی ها به لحاظ اندازه و رنگ، ظریف کاری ها در ابعاد کوچک، ریزه پردازی ها در نقوش و جزییات، تنوع رنگی و پرداخت ماهرانه، استفاده از طبیعت و فرشتگان در زمینه نگاره ها و تصاویر و بازنمایی سه چهره اصلی در مرکز تصویر در این دوره با توجه به دگرگونی های فرهنگی و اجتماعی به هر شکلی افزایش می یابد. بخش عمده ای از تصاویر مذهبی به شمایل نگاری حضرت علی ع و حسنین ع اختصاص می یابد و عناصر به آن کم و زیاد می شود. معیارهای زیبایی شناسی و رنگی استاندارد در قرار گرفتن الگوی تصویر تکرار می شود. سه پیکره اصلی، دو پیکره پشت سر حسنین و فرشتگان قراردادی در قالب یک الگوی تصویری تکرار می شوند. رنگ لباس ها و نحوه نشستن و نگاه به مخاطب نیز برخاسته از فرهنگ تصویری قاجار است. با مطالعه کلیت قراردادی این تصاویر

مطالعات تاریخی جهان اسلام

می توان این گونه استنتاج کرد که تمامی نقاشی ها به عنوان بخشی از تصویر در یک الگوی واحد در مرکزیت تصویر امام علی و دیگران در اطراف پیکره اصلی، کنش نگاه، چشم ها، مرکزیت بدن سه پیکره اصلی از مولفه های تصویری این نقاشی های شیعی نگاری است.

نمادپردازی در هنر نقاشی ایرانی

نمادپردازی به عنوان یکی از موثرترین ابزارهای انتقال معنا، همواره مورد توجه هنرمندان ایرانی بوده و سنت دوری از واقع گرایی و عدم رغبت هنرمند ایرانی به تقلید صرف از طبیعت و تاکید بر بیان مفاهیم ذهنی و نمادین، همچون پیوند عمیق آن با ادبیات، از ویژگی های آثار نگارگری ایران است (کفشچیان مقدم و همکاران، ۱۳۹۰: ۶۶). نظریات و تعاریف متعددی از انواع نمادپردازی ارائه شده که یکی از آن ها نظریه چدویک است که معتقد است: «نماد عبارت است از حرکت از گستره چیزهای مادی و احساسی که برانگیزند، به سوی گستره برداشت های انتزاعی و عواطف فردی؛ یعنی از گستره بوها، منظره ها، آواها به سوی برداشت ها یا عواطفی که این عوامل برمی انگیزانند و در دو دسته انسانی و فرارونده قابل بررسی است (چدویک، ۱۳۷۵: ۲۴). در هنرهای تجسمی نماد، تاویل بصری از یک موضوع انتزاعی از طریق تبدیل مشخصات پویای آن موضوع به صفات ویژه شکل، رنگ، حرکت و ... تعریف شده است (پاکباز، ۱۳۸۱: ۶۰۴). اسطوره ها در قالب افسانه ها بر بستر فرهنگ عامیانه مردم شکل می گیرند و آیین ها به ویژه برگرفته از مذهب و اعتقادات مردمند؛ بنابراین نمادها دارای بنیادی فرهنگی و اعتقادی اند که برای بیان مفاهیم عمیق و رمزگونه در ادبیات فرهنگ و ملل جاودانه می شوند. در نگارگری ایران، عناصری نمادین وجود دارد که در بیشتر نگاره ها توسط نگارگران در معنای یکسان به کار برده شده و از این جهت جز لاینفک سنت نگارگری ایران بوده است (کلانتر، ۱۳۹۵: ۸۸). زمینه های نمادپردازی در هنر ایران را می توان در دو بستر عمده بررسی کرد: اسطوره ها و آیین ها که بنا به سرشت و ویژگی های مشترکشان با نماد پیوندی ذاتی دارند زیرا همان گونه که نماد بر معنایی جز معنای ظاهر دلالت می کند، در اسطوره ها و آیین ها نیز شاهد مفاهیمی خارج از حوزه درک مستقیم هستیم به طوری که همواره برای ارائه آنها ملزم به استفاده از نمادها هستیم (پاکباز، ۱۳۸۱: ۶۶). بررسی نقاشی پیکرنگاری دوره قاجار و ارتباط آن با آثار مذهبی و ویژگی های برجسته آثار نقاشی مذهبی این دوره را آشکار می کند (پنجه باشی، ۱۴۰۲، ج: ۶۹). شمشیر در نقاشی پیکرنگاری درباری دوره قاجار ابزاری برای نمایش قدرت و پیروی از مذهب بوده و در فضای محدود آن از تمسک های دینی استفاده می شده است (پنجه باشی، ۱۴۰۳، د: ۲۵۵). مهارت هنرمندان ایرانی دوره قاجار در استفاده از ترکیب نماد پردازی در هنر و شیعی گرایی و عناصر آن در قالبی نمادین، یکی از ویژگی هایی است که جایگاه نگارگری شیعی را در بازتاب عناصر اعتقادی و فرهنگی ایرانیان در دوره قاجار آشکار می سازد.

معرفی نقاشی شمایل علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم مجموع الصنائع

نگارگری شیعی گستره وسیعی از مضامین عام اسلامی و خاص شیعی را در برمی گیرد و هنرمندان در دوره های گوناگون برای بیان ابعاد گوناگون مضامین شیعی و نمایش ارادت خویش به این مضامین می پرداختند. یکی از این آثار شمایل علی ع و حسنین

مطالعات تاریخی جهان اسلام

ع است که دارای امضای محمد ابراهیم در دوره قاجار است که مورخ شعبان ۱۳۰۶ ه.ق / ۱۸۸۹ م است و دارای رنگ دانه های مات است که با طلا روی کاغذ برجسته کاری شده و پیکره مرکزی علی ع توسط فرشتگان احاطه شده است و در کنار پسرانش با یک شیر در گوشه پایین سمت راست، در زیر یک طاق قرار گرفته است و در حاشیه آن تزیینات آبی و طلایی دیده می شود. این اثر دارای امضای هنرمند و ارادت او به آستان حضرت علیع مشاهده می شود. این اثر ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ هزارپوند قیمت گذاری شده و در نهایت در حراج کریستیز در سال ۲۰۱۵ به مبلغ ۳۷۵۰ پوند به فروش رسیده است. URL

محمد ابراهیم ملقب به مجموع الصنایع، هنرمندی به غیر از نقاشان همنام خود بوده که مجموع الصنایع امضا می نموده است؛ این استاد در حرفه هایی از قبیل نقاشی، خط، قلمدان سازی و سایر حرفه های تزیینی آن دوره دستی داشته و برای ذوفنونی او را به مجموع الصنایع لقب داده اند. متأسفانه با همه هنری که داشته گمنام باقی مانده و به غیر از یک اثر آبرنگی شمایل مولای متقیان ع و حسنین ع که به شیوه اسماعیل جلایر کار کرده اثری از وی باقی نمانده است. سایه صورت ها استادانه و روحانی و حالات حسنین مودب و با وقار و تناسب کار و کاغذ متعادل بود. زمینه تصویر منظره ای از یک ساختمان قدیمی بود و یک شیر نیز در تصویر دیده می شود. بالا سر حضرت نوری ساطع شده و در انتهای اشعه فرشتگانی دیده می شوند که عظمت والای علی ع را جلوه گر می ساختند. کناره های تصویر تذهیب ساده بوده و به خط نستعلیق زیبا رقم دارد: «کلب آستان علی ابن ابیطالب محمد ابراهیم ملقب به مجموع الصنایع فی شهر شعبان سنه ۱۳۰۶»، مضبوط در مجموعه آقای فرخ محبوبیان (کریم زاده تبریزی، ۱۳۶۹، ج ۲: ۶۳۵-۶۳۴).

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۱. موضوع: نقاشی شمایل حضرت علی ع و حسنین ع، هنرمند: محمدابراهیم، سال اثر: شعبان ۱۳۰۶ هـ/ق / ۱۸۸۹ م، ابعاد اثر: ۵۰.۸ × ۳۵.۶ سانتی متر، تکنیک: رنگ دانه های مات آبرنگ و طلاکاری و حل کاری روی کاغذ، قیمت تخمین زده: ۵۰۰۰ پوند، قیمت فروخته شده ۳۷۵۰ پوند در آوریل ۲۰۱۵ م. دارای امضای هنرمند. www.christies.com

مطالعات تاریخی جهان اسلام

جدول ۱. معرفی نقاشی شمایل‌ اثر محمد ابراهیم، منبع: نگارنده.

موضوع	تکنیک	جنس	ویژگی غالب معنایی اثر	هنرمند	ابعاد	امضا	زمان	تصویر
نقاشی شمایل‌ امام علی ع و حسنین ع	آبرنگ روی کاغذ با رنگ دانه طلا	کاغذ	شمایل نگاری با مضمون : ولایت و شیعی نگاری	محمد ابراهیم	۵۰.۸ × ۳۵.۶ سانتی متر	کلب آستان علی ابن ابیطالب محمد ابراهیم ملقب به مجموع الصنائع فی شهر رمضان ۱۳۰۶ هـ	۱۳۰۶ هـ ق شعبان ۱۸۸۹ م	

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۲. تصویر حضرت علی ع، بخشی از اثر.

یکی از ویژگی های این تصویر که ارتباط هنرقاجار با دوره های گذشته را اثبات می کند بهره مندی از بزرگ نمایی مقام است که بزرگ نمایی یک فرد در تصویر الگوی بصری شناخته شده ای است که به جایگاه و رتبه فرد اشاره می کند و در این نقاشی حضرت علی ع از باقی پیکره ها بزرگ تر است. حضرت علی ع در مرکز تصویر بزرگ نمایی و مقام نگاری شده است و حسنین ع دو پسر بچه که در کنار پیکره اصلی قرار گرفته اند مجسم شده است. سه فرشته بر بالای سر آن ها در حال پروازند. هاله دور سر؛ این هاله نماد تقدس و مقام والای حضرت علی ع و حسنین ع است که در ادیان مختلف برای نمایش تقدس استفاده شده است، یعنی دور سر کسانی که شایسته نورالهی هستند و نشانه ای از شکوه و جلال الوهی است (شوالیه و گریبان، ۱۳۸۴، ج ۵: ۵۲۰). «ذوالفقار یکی از ماندگارترین نهادهای جهان اسلام است و برخی آن را یک نماد غیبی می دانند که نماد یک قهرمان برجسته به نام علی ع است. براساس بسیاری از منابع حضرت علی ع ذوالفقار را به ارث برده است، پس او خلیفه رسول خدا ص و رهبر جامعه مسلمین است؛ زیرا ذوالفقار نه فقط یک اسلحه میادین پیروزی بوده است، بلکه آن به عمل قانون گذاری در جامعه مسلمین هم مرتبط است. شیعه می گوید که علی ع شمشیر و متون پیامبر ص را به ارث برده است؛ یعنی او خلافت رسول خدا ص را به ارث برده است. طبق روایتی از پیامبر ص خداوند آن را به محمد ص داده تا به خلیفه الله در زمین یعنی علی ع بدهد؛ پس ترسیم ذوالفقار در دست علی ع می تواند نمادی از جانشینی بلا فصل امام علی ع باشد» (مستقیم، ۱۳۹۳: ۱۱۲). در مورد ذوالفقار در لغت نامه دهخدا چنین ریشه شناسی شده است: «ذوالفقار به معنای صاحب فقرات است و فقره یکی از مهره های پشت است که ستون فقرات از آن مرکب است و گفته اند که چون بر پشت ذوالفقار خراش های پست و هموار بود از این رو آن را ذوالفقار گفته اند». در جنگ بدر این شمشیر از طرف رسول اکرم ص به حضرت علی ع اهدا شده است. اینکه ذوالفقار دارای دو تیغه یا زبانه بوده است مشخص نیست و در ترجمه تاریخ طبری در ذکر خبر غزه و احد آمده است: «... شمشیر ذوالفقار پیش از علی بن ابی طالب ع به پیامبر اسلام ص تعلق داشته و توسط ایشان اهدا شده است. از اعمال خارق العاده حضرت علی ع با این شمشیر؛ از راست و چپ، پیش و پس به دشمن حمله می کرد و «لافتی الا علی؛ لاسیف الی ذوالفقار» توسط پیامبر اسلام در نظاره این حرکات ذکر شد (دهخدا، ۱۳۵۱، حرف د/ شماره مسلسل: ۱۸۳: ۸۷).

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۳. تصویر امام حسین ع، بخشی از اثر.

رنگ سفید در مشرق زمین، بازگشت فجر و رسیدن از تاریکی به روشنی نور است و به ویژه نمادی از تسلیم و آمادگی برای پذیرفتن تعهد است؛ لذا رنگی عرفانی و مظهرالله رنگ وحی و تقدس و برکت است (شوالیه و دیگران، ۱۳۸۴، ج ۳: ۵۹۵). روی داشتن شمشیر در شمایل ها می تواند با توجه به بدون اسم بودن تصاویر به حضرت حسین ع یادآوری همین مفهوم و کشته شدن ایشان در واقعه کربلا و مظلومیت و بی گناهی و شهادت مظلومانه سیدالشهدا ع باشد؛ لباس سفید نیز پاکی و خلوص و بی کفن بودن امام حسین ع را تداعی می کند.

تصویر ۴. تصویر امام حسن ع، بخشی از اثر.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

رنگ سبز در تصویر می تواند مبین مفهوم قدسی این رنگ در جهان اسلام باشد که اشاره به رنگ قبای پیامبر و اهل بیت ایشان دارد. در متون شیعه این موضوع به آیه ۳۳ سوره احزاب نسبت داده شده که خداوند می فرماید: «خداوند می خواهد تو را و اهل بیت تو را از هرگونه ناپاکی دور کند و شما را چنان که باید پاک دارد». اهل بیته که علامه حلی می گوید خانواده پاکی است که توسط پروردگار انتخاب شده است، امری که به عنوان وحی الهی درباره علی، فاطمه و حسنین ع نازل شده است که ویژگی امامت ایشان را تایید می کند. از این رو قباهای سبز رنگ مشترک بین آن ها دیده می شود که به عصمت اشاره می کند خصیصه پیغمبر ص و امام شیعه ع (۲۸۸: ۲۰۵، Shani). رنگ سبز از رنگ های اصلی به کاررفته در این نگاره است که کاربرد آن رنگی معنوی است. «رنگ سبز رنگی مذهبی در فرهنگ ایرانی است؛ رنگ سلامت و تمام ثروت های مادی و معنوی است. رنگ لباس پیامبران و فرزندان و منسوبین اهل بیت سبز بوده است (شوالیه و دیگران، ج ۳، ۵۲۰). استفاده از عمامه بر سر حسنین ع نمادی از مذهب تشیع و خلافت علی ع پس از ایشان است و می تواند مقام والای آنان را نشان دهد. پوشش سبز امام حسن ع نیز به این امر اشاره دارد. پیکره حسنین ع به صورت قرینه یکدیگر تصویر شده اند.

تصویر ۵. تصویر شیر نشسته و کمی غمگین، بخشی از اثر.

شیر در ایران حیوانی رمزگونه و نمادین بوده که در شمایل نگاری ها به صورت تزینی و نمادین با مفهوم مذهبی به کاررفته است و به عنوان شیر نماد حق و استعاره ای از امام اول شیعیان است. در هنر دوره قاجار در تصویرهای مذهبی این شیر نشسته در پایین پای حضرت علی ع دیده می شود و نمادی از فرمانبرداری شیر بر اساس متون مذهبی در کار هنرمندان قاجاری است.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۶. تصویر فرشتگاه دربالای سر حضرت علی ع.

نقاشی صحنه ای از شهر کوفه و درختان نخل را نشان می دهد که در جلوی آن طاقی است که در مرکز مقابل آن حضرت علی ع با قبای سمند رنگ نشسته است و در دو طرف ایشان حسنین ع ترسیم شده اند. فرشتگان دربالای سر هاله تقدس مجموعه ای از فرشتگان دیده می شود که در دو طرف نیز به حسنین ع اشاره دارد؛ فرشتگان برهنه و دارای دو بال هستند.

تصویر ۷. فضای شهر کوفه و شهرنگاری عربی، بخشی از اثر.

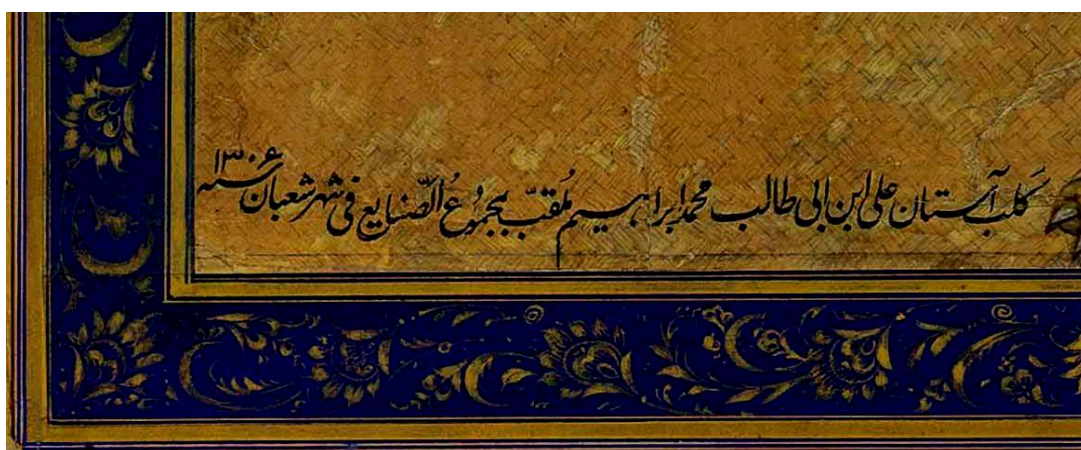
در گونه های نقاشی ایرانی همواره تاکید بر بازنمایی شیعی نگاری یکی از بن مایه های هنر مذهبی در این دوره بوده است. محمد ابراهیم سعی در هرچه باشکوه تر نمودن تصویر شمایل حضرت علی ع و حسنین ع داشته است و نمایاندن پیکره ها به وسیله عناصر نمادین مد نظری در راسدند مقام خلافت و ولایت مداری بوده است. الگوهای ادراکی برخاسته از فرهنگ تشیع معانی مرتبط با ولایت و حب علی ع توسط هنرمند را نشان می دهد. آنچه در این تصویر نقاشی مهم است قابلیت خوانش الگوهای شیعی برای مخاطب این اثر در سال های بعد است. مقایسه اندازه پیکره های حسنین ع در دو طرف حضرت علی و مقام نگاری ایشان، برتری و مقام خلافت را بازمی نمایاند. در این تصویر پرسپکتیو غربی و پرسپکتیو مقامی تاحدی به هم آمیخته شده است. در پشت تصویر طبیعت شهری عربی نمایش داده می شود و نخلستان ها شاید اشاره به شهر کوفه و مقر خلافت حضرت علی ع حکایت دارد. محراب بالای سر افراد می تواند یادآور محراب کوفه و شهادت مولای متقیان باشد. در عمق تصویر نیز یک مسجد دیده می شود که می تواند تأکیدی بر این امر باشد که خانه و مقام خلافت علی ع با مسجد کوفه به هم نزدیک تصویر شده است. در دوردست فردی با لباس عربی مشغول راندن شتر خویش است. آنچه حسنین ع بر تن دارند از پارچه های ساده و بدون تزیین است. حضرت علی ع بر

مطالعات تاریخی جهان اسلام

روی یک پوستین نشسته اند و حسنین ع روی حصیر نشسته اند که هنرمند بافت آن را به دقت طراحی کرده است. سایه روشن اندکی در لباس و دستار سرافراد دیده می شود. پرسپکتیو اندکی در شهرنگاری و طبیعت پشت سر دیده می شود.

تصویر ۸. تزیین حاسیه آبی تیره و طلایی، تکنیک حل کاری دوراثر.

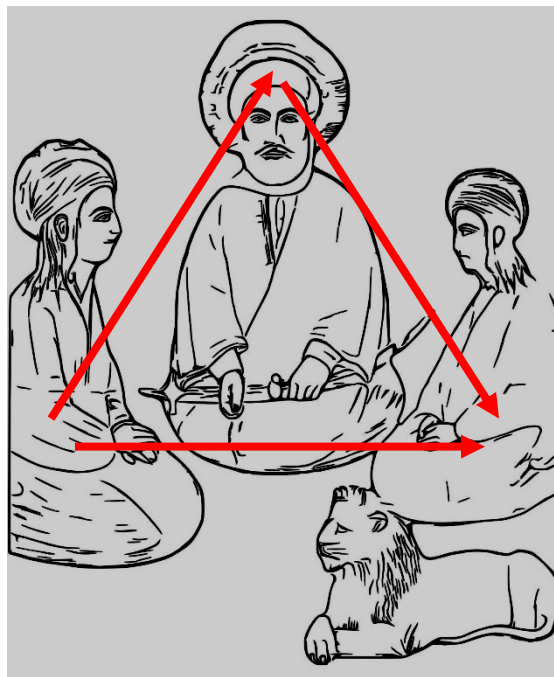

تصویر ۹. تصویر ارادات و اسم هنرمند در پایین اثر به همراه سال و ماه، خط: نستعلیق بخشی از اثر.

براساس یافته ها و داده های پژوهش مشخص می شود نگاره دارای محتوای دینی و شیعی است و نمادهای دینی همچون استفاده از هاله تقدس دور سر و استفاده از رنگ های سبز و سفید متناسب با محتوای دینی نگاره های شیعی به کار برده شده است و به پیشینه مذهبی آن توجه شده است. این نگاره بازتاب عشق و ارادات هنرمند به شیعی نگاری است که درامضای هنرمند به آن تاکید شده است. در این نگاره گرایشات شیعی هنرمند یا حامی نسخه کاملاً مشخص است. حضرت علی ع با لباس تیره، هاله تقدس، پرسپکتیو مقامی در مرکز صفحه ترسیم شده، عمامه او سفید بوده و با نورهای سبز و طلایی احاطه شده است، دستی بر شمشیر ذوالفقار دارد و دستی دیگر بر تسبیح و عبادت است. در قسمت امضا در سمت چپ نوشته شده است: «کلب آستان علی ابن ابی طالب محمد ابراهیم ملقب به مجموع الصنائع فی شهر شعبان سنه ۱۳۰۶». کلب از نام های مرسوم در میان شیعیان به معنای سگ آستان امام علی امام اول شیعیان است. شاه عباس اول نیز به خاطر اعتقادات و ارادت زیاد به امام اول شیعیان لقب کلب آستان علی به خود داده بود. این لقب شاه عباس دوم و سجع مهر وی نیز بوده است. خط و خوشنویسی همواره دارای دو وجه دیداری و کلامی است، «گرچه اثر مورد نظر بیشتر یک متن تصویری و نقاشی است، اما به دلیل استفاده از نظام کلامی از سطح یک اثر صرفاً تصویری و نقاشی فراتر می رود و به یک متن تجسمی چند نظامی تبدیل می گردد. وجود کلمات موجب می شود که اثر نه به یک نظام خوانشی، بلکه به دو نظام خوانشی نیازمند باشد. وجود نظام کلامی در این متن موجب فرهنگی شدن هر چه بیشتر آن شده است،

مطالعات تاریخی جهان اسلام

زیرا این عنصر از متن را فقط کسانی می توانند مورد خوانش قرار دهند که به زبان و نوشتار فارسی آشنا باشند» (نامور مطلق، ۱۳۹۰: ۳۷۸). در مواردی که درج ابیات و شرح تفصیلی موضوعات ضرورت پیدا می کرد شخصاً به وسیله خود نقاش و اگر از صنعت خط بی بهره بود توسط خطاط همکار ترسیم می گردید (کریم زاده تبریزی، ۱۳۷۹: ۱۷۳). محمد ابراهیم امضای خود را با رنگ تیره و با خط نستعلیق با درج لقب رسمی خویش کلب آستان علی ع در حاشیه اثر آورده است. نوشتن لقب باعث شده است که هنرمند رابطه ای خاص با مخاطب داشته باشد و بر تمایل به ارادات به شیعه علی بودن تاکید ورزد و نقاش علاقه دارد بخشی از اثر محسوب شود و یادآوری کند این اثر از آن او است و به این لقب خویش تاکید می ورزد. این شکل نوشتاری فقط بر ارادت او اشاره دارد و هنرمند به جای نام فامیل از لقب خویش استفاده کرده است؛ بنابراین مولف می خواهد شناخته شود و قصد دارد بر تعلق خود بر نقاشی و ارادات خویش تاکید ورزد. از سوی دیگر آوردن نام هنرمند در نقاشی موجب می گردد تا نوع ارتباط مخاطبان با وی در خود متن نقاشی دست خوش تغییر گردد. نام و تاریخ زمان خلق اثر در ماه شعبان نیز، این دو مهم را به مخاطب یادآوری می کند و فاصله زمانی خوانش و تاریخ نقاشی را یادآوری می کند. ویژگی های ساختاری و بصری این نقاشی در جدول شماره ۱ جمع می گردد. در جدول شماره ۲ پیکره های اصلی و ساختار آنها و در جدول شماره ۳ چهره نگاری پیکره ها مورد بررسی قرار می گیرد.

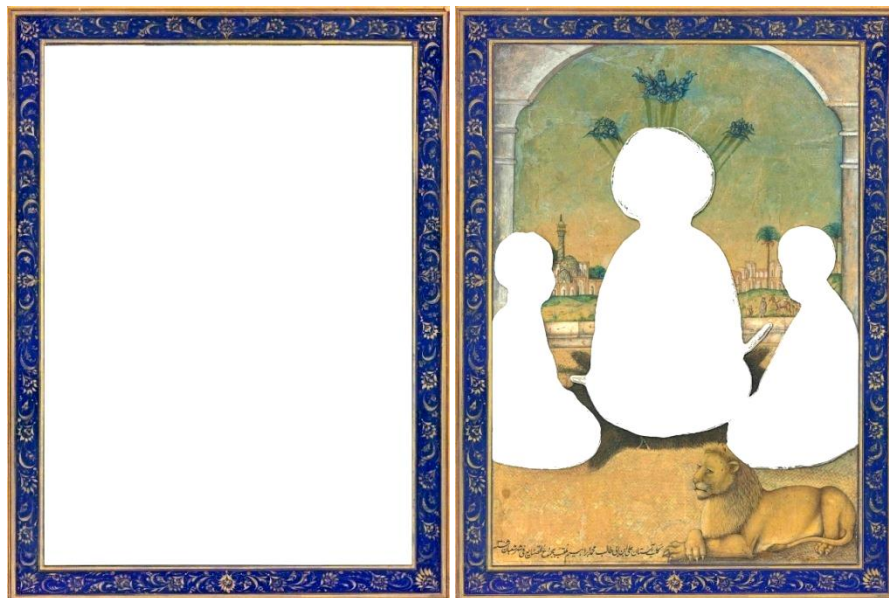

تصویر ۱۰. آنالیز خطی طرح اصلی نقاشی شمایل حضرت علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

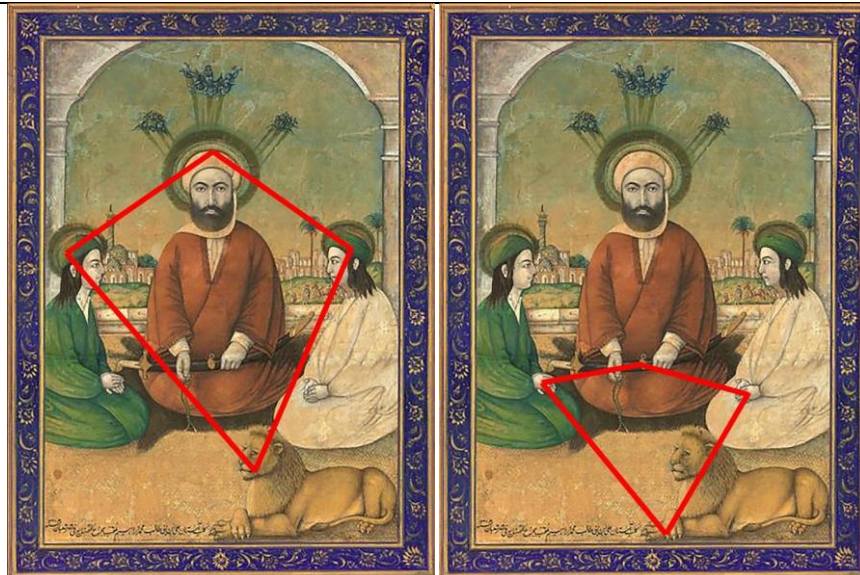
تصویر ۱۱. محل قرارگیری سه شخصیت اصلی نقاشی شمایل حضرت علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم.

تصویر ۱۲. راست: فضای بدون سه شخصیت اصلی نقاشی شمایل حضرت علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم.

تصویر ۱۳. چپ: حاشیه تذهیب دور اثر، رنگ آبی تیره و طلایی، نقاشی شمایل حضرت علی ع و حسنین ع اثر استاد ابراهیم.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۱۶. راست: رابطه دست ها در تصویر.

تصویر ۱۷. چپ: رابطه سر ها در تصویر.

تصویر ۱۸. راست: قطرهای اصلی در تصویر.

تصویر ۱۹. چپ: پالت رنگی تصویر.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۲۰. راست: دورگیری پیکره راست در تصویر.

تصویر ۲۱. چپ: دورگیری پیکره چپ در تصویر.

تصویر ۲۲. راست: قاب گیری سرها و فرشتگان در فضای بالای تصویر.

تصویر ۲۳. چپ: مهم ترین شخصیت، بزرگ نمایی مقامی و فرشتگان.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۲۴. راست: آنالیز پیکره ها به صورت رنگی و محو کردن فضای تصویر.

تصویر ۲۵. چپ: دورگیری خطی شخصیت های تصویر و

تصویر ۲۶. راست: قاب دور تصویر به صورت ستون مشخص شده با خط.

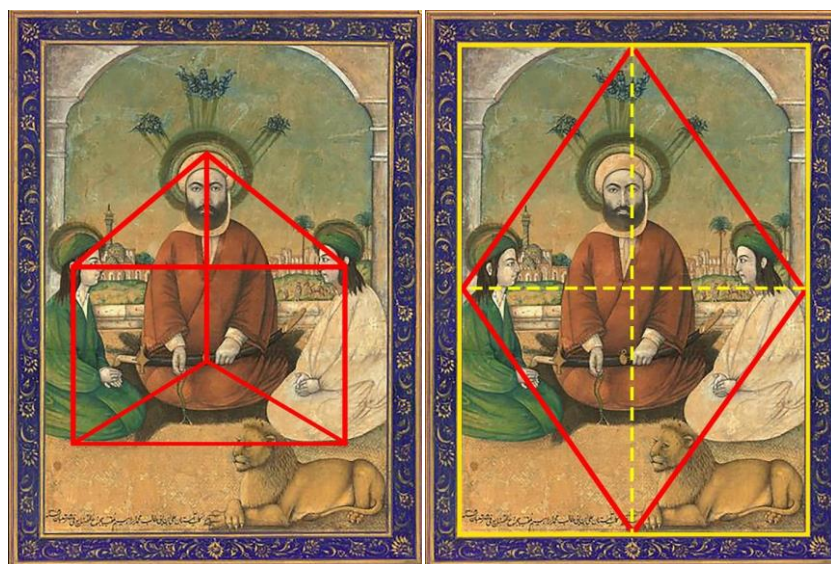
تصویر ۲۷. چپ: دورگیری خطی سه پیکره و فرشتگان در تصویر.

مطالعات تائخی جهان اسلام

تصویر ۲۸. راست: آنالیز شیر به عنوان شخصیت حیوانی با دو دست مقابل هم لقب اسدالله غالب.

تصویر ۲۹. چپ: آنالیز خطی چهار پیکره و فرشتگان.

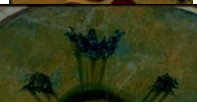
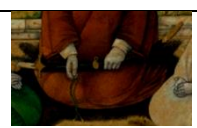

تصویر ۳۰. راست: قطرهای اصلی و لوزی دور افراد.

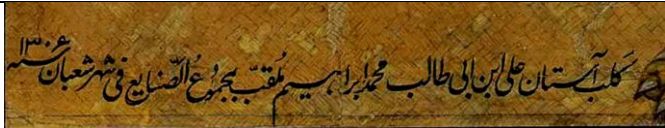
مطالعات تاریخی جهان اسلام

تصویر ۳۱. چپ: فضای سه پیکره، سر و دست در تصویر.

جدول ۱. بررسی مشخصات ساختاری تصویر نقاشی شمایی استاد ابراهیم. (منبع: نگارنده: ۱۴۰۳).

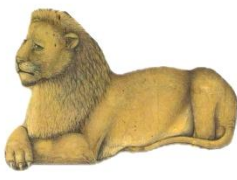
عنوان	ویژگی تصویری	معنای غالب شیعی	تصویر
حضرت علی ع	شیعه نگاری مقام نگاری	خلافت و ولایت	
هاله تقدس	هاله زرد و سفید	تقدس الوهیت	
فرشتگان	طواف دور سر علی ع	طواف علی ع هم حسنین تاکید بر ولایت	
تسبیح شمشیر	عبادت و قدرت	تاکید بر ویژگی های علی ع	
حضرت حسین ع	لباس سفید پاکی و بی گناهی مظلومیت کشته	سر میان شمشیر اشاره به واقعه کربلا و شهادت	

مطالعات تاریخی جهان اسلام

		امام حسین ع	شدن در کربلا	
		نمایش خلافت پس از علی ع	لباس سبز تاکید بر نبوت	حضرت حسن ع
		محل شهادت علی ع	محراب مسجد کوفه	طاق وقوس رومی
		مقر خلافت زندگی و شهادت علی ع	شهر کوفه	شهرنگاری
		----	---	نقوش اسلمی
		شیعه بودن	تاکید بر اردات هنرمند	نوشته اردات

جدول ۲. بررسی مشخصات ساختاری سه پیکر اصلی تصویر نقاشی شمایی استاد ابراهیم. (منبع: نگارنده: ۱۴۰۳).

مطالعات تائخی جهان اسلام

توصیف پیکر	معنای غالب پیکر	تصویر
دارای شمشیر دست به شمشیر آماده به رزم	نمایش اقتدار مرکزیت تصویر رکن اصلی تصویر نگاه روبرو و مستقیم به مخاطب	
آرام دست روی هم	پیکره مقابل پیکره برادر نیم رخ نگاه به برادر	
آرام دست روی هم	پیکره مقابل پیکره برادر نیم رخ نگاه به برادر	
آرام و آماده دست روی هم	آرام مستقل در حال نگرهبانی سه پیکره نمایش وفاداری نمادعلی ع	

جدول ۳. بررسی مشخصات ساختاری سه چهره اصلی تصویر. (منبع: نگارنده: ۱۴۰۳).

شخصیت	وضعیت هاله	چهره	وضعیت دستار	تصویر
-------	------------	------	-------------	-------

مطالعات تائخی جهان اسلام

	سفید مایل به هاله نور زرد هابه سبز منتشر	صورت از روبرو	سبز طلایی منتشر	حضرت علی ع
	دستار سبز هاله سبز	صورت از نیم رخ	سبز طلایی منتشر	حضرت حسن ع
	دستار سبز هاله سبز	صورت از نیم رخ	سبز طلایی منتشر	حضرت حسین ع

جدول ۴. بررسی آنالیز فرشته های بالای سر سه چهره اصلی تصویر. (منبع: نگارنده: ۱۴۰۳).

فرشته های سمت راست	فرشته های مرکزی بالای سر حضرت علی ع	فرشته های سمت چپ
		
		

جدول ۵. بررسی جایگاه سر و جای آن در تصویر و ارتباط آن با سرهای دیگر ائمه در تصویر. (منبع: نگارنده: ۱۴۰۳).

سر	تصویر
----	-------

مطالعات تأیخی جهان اسلام

		امام حسن ع فاصله نزدیکی با حضرت علی دلیل بر مشخص بودن بزرگتری و جانشینی
		تاکید بر سر بین دو نخل بریده شدن سر اشاره جهت شمشیر به سر
		دو سر مقابل هم در یک راستای تصویر پیوند برادری و اتحاد
		تفکیک دو سر مقابل هم آرایش مو آرایش دستار هاله نور

قاب بندی این اثر با تقسیم بندی دقیق آن و دو ستون رومی مانند آن را از سه پیکره اصلی تصویر جدا می سازد. رنگ بندی اثر محدود بوده و تمرکز بر برجسته نمایی رنگی سه پیکره بخصوص پیکره اصلی حضرت علی ع است. این نسخه نگاره دارای نوشته بوده و بر نامه هنرمند و ماندگاری نوکری او برآستان مولی علی ع تاکید شده است. درالقای ژرفای صحنه طبیعت پردازی مختصر و شهر نگاری با تاکید بر هویت عربی با نخل و مسجد احتمالاً کوفه در فضا سازی سه پیکره اصلی دیده می شود. بزرگ نمایی مقامی پیکره اصلی و هاله مقدس مهارت هنرمند را بازمی نمایند. هنر شمایل نگاری به عنوان یکی از انواع هنرهای دوره قاجار نضج می یابد و در صورت های متعدد نمود پیدا می کند. این هنر دارای خصایص هنر پیکرنگاری درباری را بازتاب می دهد و موید ویژگی های نقاشی این دوره است. مطالعه این آثار کمک می کند تا با مطالعه اطلاعات موزه ای و مطالعه آثار به شناخت این نوع آثار نقاشی اقدام نمود. چنان که از مطالعه موردی نمونه مورد بحث مشخص می شود می توان ابراز داشت که ظاهراً نسخه مورد بحث

مطالعات تاریخی جهان اسلام

دارای تاکید بر جلوه های تزئینی، خصایص شیعی نگاری را به صورت ملموس نشان می دهد. ساده نگاری در فضا سازی و شهرنگاری پسزمینه این سه پیکره خودنمایی می کند. در این نمونه نمایش چهره های تمثیلی و آرمانی قابل رویت است. در فضا سازی به حداقل طرح و رنگ در کنار فضای شهری بسنده شده است و نتیجه مشخص پژوهش موید این نکته است که این نقاشی وفادار به سبک نقاشی زمانه بوده و با هدف تاکید بر شیعی نگاری با رویکرد تزئینی نقاشی شده است. نوع ترکیب بندی این نقاشی شمایی نشان می دهد که زیبایی شناسی در ترکیب بندی متقارن با محوریت مرکزی پیکره حضرت علی ع و در حالتی مثلثی شکل تصویر شده که برای استایی و پایداری تصویر تاکید داشته و با توجه به منظره پسزمینه بر زیبایی شناسی تصویر سه پیکره و شهر کوفه بر شیعی بودن و مقر مخالفت آن حضرت ع تاکید شده است. همچنین پایداری و تاکید بر استواری دین در شخصیت اصلی و مرکزی قرار گرفته در کانون قطر اصلی تصویر شده است. تاکید بر مقام نگاری، حزییات و نمایش آن در چهره و پوشش لباس و دستار، تنوع رنگی، پرداختن به فضای معماری شهر کوفه، طبیعت و پسزمینه تصویر در راستای معنای تصویر بوده و بر سه پیکره اصلی و شیر نشسته آماده تاکید شده است ولی تصویر اصلی بر شخصیت علی ع قرار داده شده و اجزای دیگر تصویر و فضای پیرامون مثلث اصلی و سه پیکره؛ در راستای تصویر کانونی برای تکمیل معنای اثر به کار رفته است.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

نتیجه

نقاشی‌ها بیانگر ارزش‌های وجودی نهفته در دین، فرهنگ و ارتباط آن با مخاطب هستند. این نقاشی‌ها با موضوعات دینی و شیعی و متأثر از ولایت مداری تشیع سوژه را به کنکاشی فعالانه در جهت ارتباط با دین را رهنمون می‌سازد. در تحلیل این نقاشی از منظر نظام‌های معنایی به این رهیافت دست‌یافته شد که کارکرد معنایی نقاشی امری تعیین‌شده بر مبنای شیعی نگاری، تشیع و امر ولایت تصویر شده است. سوژه‌های کنشگر حضرت علی ع و حسنین ع، شیر در تصویر بوده که از زبان نشانه‌ها در جهت بیان ایدئولوگ بین خود بهره برده‌اند. نظام معنایی در این تصویر از زبان نشانه برای رسیدن به تجربه حضور سوق داده شده است. سوژه دارای ارزش مذهبی و هنری بوده و از باور شیعی و با تاثیرپذیری از فرهنگ ولایت برخوردار بوده است. گفتمان دو پیکره حسنین ع به عنوان سوژه کنشگر در مقابل هم و در کنار پیکره اصلی علی ع تصویر شده اند و در تعامل تطبیقی سوژه قرار گرفته‌اند. شبه سوژه قدرت بیان و عمل دارد و در یک عملیات تعاملی با سه پیکره اتفاق افتاده است. شمشیر و تسبیح نمادی از قدرت و دین مداری را نشان داده است. فرشتگان و شیر در یک فرایند در کنار پیکره‌ها تصویر شده و بر آنها اثر می‌گذارند و سطح معنایی اثر را کامل می‌کنند. در این اثر متن پدیداری لایه‌های زیرینی دارد که معنای پنهانی اثر را آشکار می‌کند و آن دست یافتن به ولایت، شیعی مداری است. این نقاشی متأثر از فرهنگ نقاشی پیکرنگاری مذهبی دوره قاجار و موضوعات مورد علاقه دینی بوده است. در این تصویر هنرمند آگاهانه با تشرف به داستان ولایت از رمز پردازی تصویری برای نمایش بخش‌های مختلف تصویر استفاده کرده و در تلاش بوده تا در فضای محدود نقاشی این مراحل را به تصویر بکشد. بررسی مطالعه موردی پژوهش حاضر نشان می‌دهد این اثر به لحاظ ساختاری و محتوایی متأثر از اندیشه تفکر شیعی و هنر دوره قاجار و شخصیت اصلی تصویر یعنی حضرت علی ع تصویر شده است. قواعد زیبایی شناسی و ساختار مثلی شکل نقاشی با تاکید بر مقام نگاری به صورت تک نقاشی مستقل دیده می‌شود. در زیبایی شناسی این تصویر ترکیب بندی متقارن با تاکید بر پیکره حضرت علی ع بر ایستایی و استواری تصویر تاکید دارد که معنای غالب آن استواری مذهب شیعه است. بزرگ نمایی شخصیت‌های اصلی و بخصوص حضرت علی ع اهمیت دینی این پیکره به عنوان پیکره اصلی بدنه تشیع و دلاوری و جنگاوری و قدرت آن حضرت را به نمایش می‌کشد که آرام و با اقتدار روبه مخاطب می‌نگرد. دو پیکره و شیر کامل کننده فضای تصویر در پلان جلو و پس زمینه و طبیعت و محراب گونگی اثر بر شهر کوفه و شاید محراب مسجد کوفه محل شهادت آن حضرت اشاره داشته است که به صورت نمادین بر مبنای فضای پیرامون سه پیکره اصلی به آن تاکید شده است.

پی نوشت:

محمد ابراهیم مجمع الصنایع: تسلط محمد ابراهیم در هنرهای مختلف مانند خط، نقاشی، قلمدان سازی و حرفه های تزئینی باعث این لقب وی گشته بود؛ مهم ترین اثر وی در این مقاله دارای امضا مورد بررسی قرار گرفت.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

منابع

- ۱- امانت، عباس. (۱۳۹۸). قبله عالم ناصرالدین شاه قاجار و پادشاهی ایران، ترجمه: حسن کامشاد، تهران: کارنامه.
- ۲- افشاری، مرتضی. (۱۳۸۶). خیالی نگاری پایه‌گذار شمایل‌نگاری به مفهوم امروزی، کتاب ماه هنر، ش ۱۰۷-۱۰۸، ص ۳۸-۴۴.
- ۳- افشاری، مرتضی، آیت‌اللهی، حبیب‌الله، رجبی، محمدعلی. (۱۳۸۹). بررسی روند نمادگرایی شمایل‌ها در نگارگری اسلامی از منظر نشانه‌شناسی، دو فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، ش ۱۳، ص ۵۴-۳۷.
- ۴- افشاری، مهران. (۱۳۸۲). فتوت نامه‌ها و رسایل خاکساریه (سی رساله)، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- ۵- افهمی، رضا و علی‌اکبر شریفی مهرجردی. (۱۳۸۹). نقاشی و نقاشان دوره قاجار، کتاب ماه هنر، شماره ۱۴۸، ص ۳۳-۲۴.
- ۶- اقبال، عباس. (۱۳۱۳). نقش و نگار داستان‌های ملی ایران قدیم، گزارش نخستین کنگره فردوسی تهران، ص ۱۵۶-۱۵۱.
- ۷- آژند، یعقوب. (۱۳۸۵). نمایش در دوره صفوی، تهران: فرهنگستان هنر.
- ۸- افروغ، محمد. (۱۳۹۰). مضامین و عناصر شیعی در هنر عصر صفوی با نگاهی به هنر قالی بافی، نگارگری و فلزکاری، مطالعات ایرانی، سال ۱۰، ش ۲۰، ص ۲۵-۵۲.
- ۹- اکوانی، حمداله. (۱۳۹۸). سیاست معنا در گفت‌وگو میان شیعه، مطالعات انقلاب اسلامی، ش ۵۸، ص ۱۳۵-۱۵۴.
- ۱۰- بلوکباشی، علی. (۱۳۷۵). قهوه‌خانه‌های ایران، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۱۱- بلوکباشی، علی. (۱۳۸۳). تعزیه خوانی حدیث قدسی مصایب در نمایش آیینی، تهران: امیرکبیر.
- ۱۲- پاکباز، رویین. (۱۳۷۹). نقاشی ایران از دیرباز تا امروز، تهران: نارستان.
- ۱۳- پاکباز، رویین. (۱۳۸۱). دایره المعارف هنر، تهران: فرهنگ معاصر.
- ۱۴- پنجه‌باشی، الهه. (۱۴۰۲). تاملی بر معناکاوی پیکرنگاری مذهبی در نقاشی غدیرخم اثر حاجی فارسی محفوظ در موزه آستان معصومه ع در قم، سخن تاریخ، ش ۴۱، ص ۴۶-۷۱.
- ۱۵- پنجه‌باشی، الهه. (۱۳۹۹). خوانش شمایی نقاشی حضرت علی ع و حسن ع در دوره قاجار محفوظ در موزه آستان قدس، سخن تاریخ، ش ۳۲، ص ۴۷-۷۱.
- ۱۶- پنجه‌باشی، الهه. (۱۴۰۳). الف، بازشناسی تطبیقی دو قاب آینه لاک‌ی حضرت علی و فرزندان، اثر محمد اسماعیل اصفهانی هنرمند دوره قاجار، الهیات هنر، ش ۲۵، ص ۲۹۳-۳۲۱.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

- ۱۷- پنجه باشی، الهه. (۱۴۰۳). ب، واکاوی سیر تحول و تطور ویژگی های نقاشی شمایل علی ع و حسنین ع در دوره قاجار با تاکید بر هنرهای نقاشی و جواهر، الهیات هنر، ش ۲۵، ص ۲۷-۵۴.
- ۱۸- پنجه باشی، الهه. (۱۴۰۲). ج، تاملی بر معناکاوی پیکرنگاری مذهبی در نقاشی غدیر خم اثر حاجی فارسی محفوظ در موزه آستان معصومه سدر قم، سخن تاریخ، دوره ۱۷، ش ۴۱، ص ۴۶-۷۱.
- ۱۹- پنجه باشی، الهه. (۱۴۰۳). د، واکاوی چهار شمشیر دوره فتحعلی شاه قاجار ۱۲۱۲-۱۲۵۰ ق، با بازنمایی مضامین شیعی: ادعیه و اشعار، دوره ۱۸، ش ۴۶، ص ۲۲۸-۲۵۸.
- ۲۰- جعفری جلالی، بهنام. (۱۳۸۲). نقاشی قاجاریه نقد زیبایی شناسی، تهران: کاوش قلم.
- ۲۱- چلیپا، کاظم، گودرزی، مصطفی، شیرازی، علی اصغر. (۱۳۹۰). تأملاتی درباره موضوعات ملی و مذهبی در نقاشی قهوه خانه‌ای، فصلنامه نگر، ش ۱۸، ص ۶۹-۸۱.
- ۲۲- چدویک، چارلز. (۱۳۷۵). سمبولیسم، ترجمه: مهذی سبحانی، تهران: مرکز.
- ۲۳- سریع القلم، محمود. (۱۳۹۸). اقتدارگرایی ایرانی در عهد قاجار، تهران: فرزانه روز.
- ۲۴- شوالیه، ژان، گربران، آلن. (۱۳۸۴). فرهنگ نمادها، ترجمه: سودابه فضایی، ج ۱-۵، تهران: جیحون.
- ۲۵- حسینی، سیدهاشم، طاووسی، محمود. (۱۳۸۵). تحول هنر کتیبه نگاری عصر صفوی با توجه به کتیبه های صفوی مجموعه حرم مطهر امام رضا ع، کتاب ماه هنر، فروردین و اردیبهشت، ص ۶۴-۵۸.
- ۲۶- حقیقی، شهین. (۱۳۸۶). جستاری در تعزیه و تعزیه نویسی در ایران، کتاب ماه ادبیات، ش ۱۰، بهمن، ص ۵.
- ۲۷- دهقان زاده، سجاد، معصومه آقائزاد، حسن نامیان. (۱۳۹۷). شمایل نگاری دینی در هنر بودائی، مجله ادیان و عرفان، سال ۵۱، ش ۱، ص ۴۳-۲۷.
- ۲۸- عناصری، جابر. (۱۳۸۳). هنر ایرانی و تاثیر تشیع بر گونه های آن، شیعه شناسی، ش ۸، ص ۸۵-۱۱۴.
- ۲۹- علی پور، مرضیه. (۱۳۹۴). غدیر در نگارگری، اصفهان سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان.
- ۳۰- فولر، گراهام ای، رند رحیم فرانک. (۱۳۸۴). هویت شیعه، مجله شیعه شناسی، ترجمه: تبریزی، خدیجه، ش ۳-۴، ص ۲۴۸-۲۱۳.
- ۳۱- کوثری، مسعود. (۱۳۹۰). هنر شیعی در ایران، مجله جامعه شناسی هنر و ادبیات، سال سوم، ش ۱، ص ۳۷-۷.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

۳۲- کرکی، علی بن حسین. (۱۳۴۹). رسائل المحقق الکرکی، به کوشش شیخ محمد الحسون، زیر نظر سید محمود مرعشی تهمانی، ج ۱، قم: کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی.

۳۳- کبیری، افشار. (۱۳۸۹). بررسی تحولات تاریخی هویت ملی در ایران، در کنکاشی در هویت ایرانی، تهران: مرکز تحقیقات استراتژیک.

۳۴- کلانتر، نوش آفرین، صادقی، طاهره. (۱۳۹۵). درخت در نماد پردازی عارفانه و ریشه های اسطوره ای، ادبیات عرفانی، ش ۱۵، ص ۶۷-۹۲.

۳۵- کریم زاده تبریزی، محمدعلی. (۱۳۶۹). احوال و آثار نقاشان قدیم ایران و برخی از مشاهیر نگارگر هند و عثمانی، ج ۲، لندن: مستوفی.

۳۶- کریم زاده تبریزی، محمدعلی. (۱۳۷۹). قلمدان و سایر صنایع روغنی ایران، لندن: انتشارات مستوفی.

۳۷- کفشچیان مقدم، اصغر، یاحقی، مریم. (۱۳۹۰). بررسی عناصر نمادین در نگارگری ایران، باغ نظر، ش ۱۹، ص ۶۲-۷۶.

۳۸- قزوینی، عبدالجلیل. (۱۳۳۱). کتاب النقض، به کوشش محدث ارموی، تهران: سپهر.

۳۹- مستقیم، ادریس. (۱۳۹۳). سیر تاریخی استفاده از پرچم در ایران پیش از اسلام، تهران، ش ۵، ص ۱۱۲-۱۰۷.

۴۰- لعل شاطری، مصطفی، جعفری دهکردی، ناهید. (۱۳۹۴). بررسی تحلیلی تصاویر التزام امام حسین ع در محضر حضرت علی ع (با تکیه بر نقاشی های رنگی دوره قاجار)، صحیفه اهل بیت، ش ۴، ص ۴۸۷-۵۳۰.

۴۱- نصیری، امیر. (۱۳۸۹). رویکرد شمایل نگاری و شمایل شناسی در مطالعات هنری رشد، آموزش هنر، دوره ۸، ش ۱، ص ۶۲-۵۶.

۴۲- نامور مطلق، بهمن. (۱۳۹۰). نظریه ها و نقدهای ادبی - هنری درآمدی بر بینامتنیت، تهران: سخن.

۴۳- ناعمی، زهره. (۱۳۸۸). نمادهای دینی در شعر شیعی (قرن اول تا پنجم هجری)، مطالعه موردی: امام علی (ع) و امام حسین (ع)، مطالعات تاریخ اسلام، س ۱، ش ۳، ص ۱۲۷-۱۴۵.

۴۴- Ulrich, Marzolph, Persian Popular Literature in the Qajar Period, Nanzan University, Vol. ۶, No. ۲, pp. ۲۱۵-۲۳۶.

۴۵- Shani, Raya Y. (۲۰۰۵). A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi tarikh -i Tabari in the Freer Gallery", in The Iconography of Islamic Art, (Edinburg University Press, (۲۰۰۵), PP ۲۸۵-۳۰۹.

مطالعات تاریخی جهان اسلام

تاریخ دسترسی ۲۹-۶-۱۴۰۳/۵۸۸۵۵۳۶/lot/lot-<https://www.christies.com/en/lot/lot-۵۸۸۵۵۳۶/lot/lot-۵۸۸۵۵۳۶> ۴۶-

"Structural Analysis of the Painting of Imam Ali (AS) and Hassanin (AS) by Master Ibrahim from the Qajar Period"

Abstract

Shiite imagery covers a wide range of general themes of the province. To express their devotion and their various spiritual dimensions, artists resorted to ways to reflect the attitude and narrative of the intellectual atmosphere of their era. Hazrat Ali is one of the most important figures in the Islamic world and especially in Shiism, and he has very wide personality dimensions that have been tried to be shown in different periods of the heroic, heroic and mythological aspects of this Hazrat. In the Qajar period, this matter was also tied to the iconography of them with the beliefs of the rulers and artists. The purpose of this research is to study the structural elements and characteristics of this work and the principles and principles of Shia studies in this work. These elements are used symbolically in the present painting and its reading requires a Shiite reading of the work. The research questions of the Shiite elements used in this painting are based on what parts? The research method of this research is descriptive-analytical, the collection of library information and its analysis method is qualitative. The results of this research are determined and the analysis of the visual features of Qajar period art in the field of iconography in this well-known work at Christie's auction determines the style and implementation of Shia painting in this image. In this work, along with his writing, the artist Mohammad Ibrahim has tried to show his devotion to Astan Ali and use symbolic elements to show this devotion in the picture. The results of the present research show that this painting brings together the achievements of Shia and visual art and shows the province as the main subject of the image.

Key words: Qajar, painting, Shiite calligraphy, Ali A., Hasnain A.